

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Nicolae Gordilă,
Judecători – Liliana Catan, Elena Covalenco, Iurie Diaconu și Ion Guzun,
judecând recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul
Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș, împotriva deciziei Colegiului penal al
Curții de Apel Bălți din 25 iunie 2014, în cauza penală în privința lui

Bacalov Anatolie Pavel, născut la 30
ianuarie 1985, originar și domiciliat în or.
Drochia, str. Ștefan cel mare 7;

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 04.03.2013 – 31.07.2013;

- instanța de apel: 28.08.2013- 25.06.2014;

- instanța de recurs: 15.08.2014- 18.11.2014;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința judecătorească Dondușeni din 31 iulie 2013, Bacalov Anatolie, a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art.287 alin.(1) Cod Penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse mai sus, instanța de fond a reținut că, Bacalov Anatolie este învinuit de faptul, că la data de 28.09.2012, aproximativ la ora 21.00, aflându-se în centrul satului Baraboi, r-nul Dondușeni, în apropierea stației auto, neavând careva relații cu Bogaziv Svetlana Gheorghii, a săvârșit față de ultima un atac de huliganism în următoarele împrejurări.

La data sus numită, Bogaziv Svetlana Gheorghii coborînd din rutiera Baraboi-Chișinău, s-a adresat către Bacalov Anatolie, cu rugămintea de a o duce cu automobilul pînă acasă, deoarece avea genți grele, la ce acesta a reacționat critic și, încalcînd grosolan și demonstrativ ordinea publică, exprimată prin vădită lipsă de respect față de societate, cu o obrăznicie deosebită, fără de careva motiv, a numit-o pe aceasta cu cuvinte necenzurate, înjosindu-i în așa fel onoarea și demnitatea, apoi

a apucat-o de păr și i-a aplicat câteva lovituri cu palma peste față, cu piciorul în picior, în rezultatul la ce i-a pricinuit dureri fizice și leziuni corporale sub formă de: edemul țesuturilor moi a frunții pe stînga, echimoze în regiunea ochiului sting, hemoragia în sclera ochiului stîng, echimoză și edemul nasului, excoriații ale buzei superioare, comoție cerebrală, echimoze ale brațului stîng și a gambei dreapta, care, conform raportului de expertiză medico-legală nr.135 "d" din 27.10.2012, se califică ca vătămare corporală ușoară.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bacalov Anatolie să fie condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal la 1(unu) an și 6(șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip seminînchis.

În motivarea apelului a invocat că:

- sentința este neîntemeiată și ilegală, dat fiind faptul că concluziile instanței privitor la nevinovăția lui Bacalov Anatolie sunt în opinia sa eronate, instanța a examinat și a dat o apreciere probelor în mod unilateral, fiind date aprecieri doar probelor prezentate de către partea apărării, care și au fost puse la baza sentinței de achitare, lăsînd fără apreciere probelor prezentate de către partea acuzării;

- în procesul judecării cauzei instanța nu s-a expus asupra apariției leziunilor corporale depistate la partea vătămată, consideră declarațiile părții vătămate ca fiind veridice și în raport cu alte probe în ansamblu, prezentate de către acuzatorul de stat, și anume raportul de expertiză medico-legală nr.135 „d” din 27.10.2012, duce, în opinia sa, la concluzia că anume prin acțiunile huliganice ale lui Bacalov Anatolie i-au fost pricinuite părții vătămate Bogaziv Svetlana leziuni corporale;

- instanța de fond nu a dat o apreciere depozițiilor părții vătămate Bogaziv Svetlana, în raport cu expertiza medico-legală și a declarațiilor martorilor acuzării-din punct de vedere a coroborării lor;

- consideră necesară aprecierea critică a declarațiilor inculpatului Bacalov Anatolie, dat fiind faptul că acestea se află în contradicție cu concluzia expertului medico-legal și nu corespunde realității;

- necătînd că inculpatul atît în cadrul urmăririi penale, cît și în instanța de judecată nu și-a recunoscut vina sa și a prezentat în instanță martori care au dat declarații în favoarea sa, acest fapt a determinat tergiversarea examinării cauzei;

- probele prezentate de Bacalov Anatolie sunt neveridice, deoarece nu se confirmă prin alte probe cu care ar corobora, iar motivul comiterii infracțiunii de către inculpat este unul huliganic, condiționat de dorința de a-și demonstra supremația și atitudinea sfidătoare față de victimă;

- în acțiunile lui Bacalov Aanatolie s-a distins forma huliganismului simplu, prevăzut de art.287 alin.(1) Cod penal și care este pasibil de răspundere penală;

- probele acumulate în cadrul urmăririi penale, prezentate și susținute de către partea acuzării în cadrul judecării cauzei în instanța de fond confirmă pe deplin vinovăția adusă inculpatului în baza art.287 alin.(l) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 iunie 2014 a fost respins apelul procurorului ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței contestate.

4.1. Instanța de apel a motivat soluția prin faptul că, prima instanță a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor.

În baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță, suplimentar apreciate de către instanța de apel prin o verificare multilaterală de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei și a sentinței adoptate pe caz, instanța de apel a conchis, că învinuirea formulată lui Bacalov Anatolie în baza art.287 alin.(l) Cod penal, nu și-a găsit confirmare și pe caz nu au fost prezentate probe care ar confirma vinovăția adusă acestuia.

Instanța de apel consideră că concluzia privind nevinovăția inculpatului se dovedește prin probele administrate la dosar și reappreciate în cadrul apelului cum ar fi: *declarațiile inculpatului Bacalov Anatolie; declarațiile părții vătămate Bogaziv Svetlana; declarațiile martorului Bogaziv Gheorghe; declarațiile martorului Gandrabura Ivan; Martorului Vieru Veaceslav; declarațiile martorului Gîscă Leonid.*

Ca urmare instanța de apel a dedus, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal și acțiunile acestuia nu au fost orientate spre încălcarea ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, dat fiind faptul că martorul Gîscă Leonid, care a fost prezent la fața locului, în ședința instanței de fond a declarat că în stradă nu se afla nimeni în momentul când de ei s-a apropiat Bogaziv Svetlana.

La fel, instanța de apel a menționat că prin acțiunile lui Bacalov Anatolie nu au fost constatate acțiuni de încălcare grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită. Astfel, potrivit declarațiilor inculpatului, a martorului Gîscă Leonid, precum și a părții vătămate Bogaziv Svetlana, rezultă că conflictul apărut dintre inculpat și partea vătămată pe caz nu a durat mai mult 2-3 minute, inițiator al conflictului a fost partea vătămată, care era sub influența băuturilor alcoolice, care a încercat să intre

în automobilul lui Bacalov Anatolie fără permisiunea lui, forțând ușa încuiată a automobilului.

De asemenea, instanța de apel, potrivit declarațiilor inculpatului și a martorilor a constatat, că după ce s-a încetat cearta între inculpat și partea vătămată Bogaziv Svetlana, ultima pornindu-se spre casă, s-a împiedicat și a căzut jos, iar inculpatul a ajutat-o să se ridice, fapt ce a dat temei de a concluda că în acțiunile lui Bacalov Anatolie nu există cinism sau obrăznicie deosebită, iar apariția leziunilor corporale la partea vătămată puteau să apără în timpul când inculpatul a luat-o forțat de lângă mașină.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate Bogaziv Svetlana date în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, deoarece aceasta nu s-a prezentat în cadrul apelului, iar declarațiile martorilor Bogaziv Ana și Bogaziv Gheorghe, de asemenea au fost apreciate critic, deoarece asupra circumstanțelor cauzei acestea au fost redată doar din cele spuse lor de partea vătămată Bogaziv Svetlana, necunoscând cu certitudine cele întâmplate în centrul satului Baraboi între Bogaziv Svetlana și Bacalov Anatolie.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

În susținerea recursului a invocat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, a dat o apreciere eronată probelor administrate de către partea acuzării și poziția instanțelor de fond și apel este contrară probelor acumulate pe cauză și examinate în ședințele de judecată;

- consideră declarațiile părții vătămate ca fiind veridice și în raport cu alte probe în ansamblu prezentate de către acuzatorul de stat și anume raportul de expertiză medico-legală nr.135 „d” din 27.10.2012 care duce, în opinia sa, la concluzia că anume prin acțiunile huliganice ale lui Bacalov Anatolie i-au fost pricinuite părții vătămate Bogaziv Svetlana leziuni corporale;

- instanțele nu au dat apreciere depozițiilor părții vătămate Bogaziv Svetlana în raport cu expertiza medico-legală și cu declarațiile martorilor acuzării din punct de vedere a coroborării lor.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.414 Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror*

probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra la cererea părților orice probe noi pe care le consideră necesare și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Decizia instanței de apel, conform art.417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Se constată, că la examinarea cauzei instanța de apel nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de acuzare, nu le-a verificat minuțios prin prisma pertinentei, concludentei, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, nu a apreciat fiecare probă separat adusă de procuror în susținerea învinuirii și nu s-a expus în mod convingător de ce respinge aceste probe.

Conform art.93 Cod de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de Codul de procedură penală, care servesc la constatarea existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Potrivit alin.(2) al acestei norme, *ca probe sunt considerate declarațiile bănuțului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate și a martorilor, rapoartele de expertiză, corpurile delictive, obținute în conformitate cu prevederile legii.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul deciziei rezultă că instanța de apel în cauza dată nu a respectat aceste stricte prevederi legale și nu a făcut analiza tuturor probelor prezentate de procuror în expunerea argumentelor sale.

6.1. Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul constată, că judecând apelul, instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită de respingere a apelului

declarat de procuror, prin ce a comis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat motivat și pertinent asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, hotărîrea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

În speță, soluția de respingere a apelului declarat de procuror este neargumentată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată atât a primei instanțe, cât și a celei de apel, în condițiile art. 100 alin. (4) CPP.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că, dacă instanța de apel a respins apelul procurorului, decizia trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat pronunțînd hotărîrea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate ori respinse ca probe. La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Pornind de la motivele recursului ordinar declarat de procuror, care au fost indicate de către ultimul și în apel, rezultă că instanța de apel și-a argumentat soluția foarte superficial privitor la respingerea și aprecierea critică a mai multor probe ale acuzării.

Din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel nu a verificat minuțios probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și nu au fost supuse analizei în coroborare, la baza deciziei adoptate fiind reținute aceleași probe care au fost cercetate de instanța de fond și doar enumerate în decizie, neexaminînd sub toate aspectele hotărîrea primei instanțe.

Instanța de apel și-a motivat soluția indicînd că ” *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal și acțiunile acestuia nu au fost orientate spre încălcarea ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, dat fiind faptul că martorul Gîscă Leonid, care a fost prezent la fața locului, în ședința instanței de fond a declarat că în stradă nu se afla nimeni în momentul cînd de ei s-a apropiat Bogaziv Svetlana.*

La fel, instanța de apel a menționat, *că prin acțiunile lui Bacalov Anatolie nu au fost constatate acțiuni de încălcare grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită. Astfel, potrivit declarațiilor inculpatului, a martorului Gîscă Leonid, precum și a părții vătămate Bogaziv Svetlana, rezultă că conflictul apărut dintre inculpat și partea vătămată pe caz nu a durat mai mult 2-3 minute, inițiator al conflictului a*

fost partea vătămată, care era sub influența băuturilor alcoolice, care a încercat să intre în automobilul lui Bacalov Anatolie fără permisiunea lui, forțând ușa încuiată a automobilului”.

Această motivare este declarativă, instanțele de fond și de apel au concluzionat pripit că în acțiunile lui Bacalov Anatolie nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, și ca urmare acesta a fost achitat de învinuirea comiterii infracțiunii incriminate, deși concluzia de achitare se combate prin declarațiile părții vătămate Bogaziv Svetlana, susținute și de concluziile expertizelor medico-legale nr.304 din 18.09.2012 și nr.135 (d) din 27.10.2012 și a declarațiilor martorilor acuzării, care au confirmat aspectul pătimitei pînă la coborîrea acesteia din rutieră. Din punct de vedere a coroborării lor, probe invocate de către procuror inclusiv în apelul său conform **p.3** a prezentei decizii, au rămas fără apreciere, asupra lor instanța de apel nu s-a pronunțat, sau s-a pronunțat arbitrar, fără argumentarea cuvenită.

Conform doctrinei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Prin ordine publică se înțelege un sistem stabil de relații sociale care asigură ambianța liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor de stat publice.

Prin încălcare grosolană a ordinii publice se exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățeni, prin înjosirea onoarei și demnității personalității, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicierea activităților de masă, suspendarea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

Prin exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate se au în vedere acțiunile evidente ce ating interesele legitime ale unui grup ori chiar ale unei persoane care se află la locul infracțiunii (proferarea de expresii indecente, abordarea unei ținute lipsite de pudoare, efectuarea de gesturi obscene etc.)

Prin acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea

jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Fapta prejudiciabilă analizată presupune aplicarea violenței asupra persoanelor.

În sensul art. 287 Cod penal, prin *violență* se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

Astfel, infracțiunea de huliganism în afară de prezența acțiunii principale – încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiuni adiacente – acțiune exprimată alternativ în: aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice.

În speță, instanța de recurs în acest context menționează expertizele medico-legale nr.304 din 18.09.2012 și nr.135 (d) din 27.10.2012, ce expres confirmă că:

„ la Bogaziv Svetlana au fost depistate: edemul țesuturilor moi a frunții pe stînga, echimozele în regiunea ochiului stîng, hemoragia în sclera ochiului stîng, echimoza în edemul nasului, excoriațiile buzei superioare, echimoza mucoasei buzei superioare, comoție cerebrală, echimozele brațului stîng și a gambei dreapta care se califică vătămare corporală ușoară....(f.d.7);

” leziunile corporale depistate la Bogaziv Svetlana, puteau să se formeze în rezultatul aplicării mai multor lovituri cu un obiect contondent dur și sunt caracteristice unei maltratări. Formarea acestor leziuni în rezultatul căderii de la înălțime proprie se exclude. Formarea leziunilor corporale de însăși pătimita se exclude. Mecanismul de formare a leziunilor corporale poate fi următorul: pătimașa a primit câteva lovituri în regiunea feței, o parte de leziuni puteau să le primească la lovirea de automobil.”(f.d.53).

Prin urmare, soluția instanței de apel, precum că:” s-a constatat faptul că după ce s-a încetat cearta între inculpat și partea vătămată, Bogaziv Svetlana, pornindu-se spre casă, s-a împiedicat și a căzut jos, iar inculpatul a ajutat-o să se ridice....”, este una declarativă, ce rezultă din declarațiile inculpatului, care au fost date în scopul evitării răspunderii penale.

Deasemenea, Colegiul menționează că nu este acceptabilă versiunea instanțelor de fond, bazată pe declarațiile martorilor apărării, care au confirmat că la momentul conflictului iscat între inculpat și partea vătămată în stradă nu era nimeni, or prezența acestor martori la acel moment, nu echivalează cu lipsa persoanelor în stradă, ca de alt fel cum se menționează, că conflictul s-a petrecut în centrul satului Baraboi, care este loc public.

Instanțele au ignorat prevederile art. 131 lit. a) Cod penal și au calificat „centrul satului”, nu ca „loc public” unde poate fi încălcată ordinea publică, doar pe motiv că la momentul conflictului acolo se aflau doar trei persoane, ignorându-se totodată și noțiunea de „ordinea publică”, explicată în pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006 „*Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism*”, la care se face referire (f. d. 160 și f.d.237), dar înțeleasă și aplicată de instanțe incorect.

Este evident, că prin acțiunile inculpatului a fost încălcată ordinea publică, fiind încălcată ambianța liniștită de conviețuire în societate, cât și relațiile de inviolabilitate a persoanei părții vătămate Bogaziv Svetlana, care a fost maltrată în loc public, în centru satului Baraboi, în prezența martorilor Gîlcă Leonid și Barabulea Marcel.

Prin urmare, Colegiul lărgit constată, că instanța de apel a argumentat la general faptul că probele prezentate de acuzare nu confirmă vinovăția inculpatului, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, și deși instanța de apel a menționat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a respectat anume aceste prevederi la adoptarea deciziei recurate.

Instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, a susținut o poziție eronată a instanței de fond în ce privește aprecierea probelor, acceptînd niște concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor martorilor precum și probelor materiale expuse mai sus.

În viziunea Colegiului, erorile procesuale admise de către Curtea de Apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, or nepronunțarea asupra motivelor invocate în apel echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod procedură penală, întrucît o asemenea eroare juridică nu poate fi corectată în instanța de recurs.*

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de apelanți în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul

cuvenit acțiunile inculpatului, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, prezența sau lipsa în acțiunile inculpatului a infracțiunii huliganismului, reieșind din practica unitară în acest domeniu, și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 30.03.2009 privind introducerea unor modificări și completări în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Deasemenea, în cadrul rejudecării instanța de apel urmează să verifice și chestiunea ce ține de data comiterii pretinsei infracțiuni la care Colegiul penal al Curții de Apel s-a referit tangențial, însă nu a soluționat problema, nefiind reflectată în procesul verbal, lăsând astfel loc pentru interpretări diferite.

7. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Coștaș, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 iunie 2014, în cauza penală în privința lui Bacalov Anatolie și dispune rejudecarea cauzei în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de atac.

Decizia motivată publicată la 16 decembrie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun